І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: BArcly 7-5337
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го БЕРЕЗНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 9, 1967 No. 42. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Середа, 8 березня, 1967

В АМЕРИЦІ

ТРИ ПРЕДСТАВНИКИ УРЯДУ, зізнаючи в Сенатській Підкомісії в справах іміграції і натуралізації, що її очолює сенатор демократ із Массачусетсу Едвард Кеннеді, заявили, що інші держави нарікають на те, що ЗДА на основі нового імміграційного закону забирають їм найкращі наукові й технологічні мозки, і внаслідок цього ці держави не можуть розбудовувати своїї економіки. Цими свідками були: державний підсекретар в політичних справах Юджін В. Ростов, асистент державного секретаря в освітніх і культурних справах Чарлз Френкел і Чарлз В. Кідд — секретар Федеральної Ради в справах науки і технології. В 1966 р. прибуло до ЗДА 323,040 нових іміґрантів, між ними було тільки 30,039 професійних і технологічних робітників. Відсоток фахівців в найближчих роках може збільшитися.

ДОРАДЧА КОМІСІЯ РЕКОМЕНДУЄ, щоб поширити діяльність Інформаційної Агенції ЗДА за кордонами цієї країни, де зі скептизмом відносяться до політики ЗДА. Дорадча Комісія в справі інформацій, що її очолює президент Колюмбія Броадкастінґ Систем д-р Френк Стентин, заявив, що скептицизм до політики ЗДА походить із таких причин: війни у В'єтнамі, расових заворушень у ЗДА та з контроверсійного звіту Комісії Воррена в справі вбивства президента Кеннеді. Дорадча Комісія домагається, щоб матеріял, котрий Інформаційна Агенція приготовляє для чужих країн, був доступний і в цій країні для тих осіб, які мають законний інтерес про нього знати. Досі це не діється, хоч Інформаційна Агенція працює за державні фонди.

У САЛЬВАДОРСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ президентські вибори виграв поміркований ліберал полковник Фідель Санчес Гернандез, який буде президентом впродовж найближчих п'ятьох років. На основі неповного висліду виборів Гернандез дістав 233,756 голосів, а його ліві противники Абрагам Радкіз Гез — 90,089 і д-р Бабіо Кастілло — 49,537. Теперішній президент Хуліо Адальберто Рівера заявив, що вислід виборів із 6-го березня свідчить про перемогу демократії над комуністами. За Рівера, який є з тієї самої партії, що і Санчез Гернандез, Сальвадор скріпив свою економіку та осягнув поступ в соціяльній ділянці. Санчез був військовим аташе у Вашинґтоні. Він має 49 років.

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК домагається, щоб ЗДА старалися більше досліджувати океани для чисто наукових і практичних цілей. Хоч тепер збільшилися федеральні видатки на досліди океанів, то все ще ця країна не знає тих скарбів, які є в океанах, і які збільшити можуть харчі та сирівці Америки і цілого вільного світу. За кілька днів президент Джансон має звернутися до Конґресу з відповідними законопроєктами в цій справі. Видатки на досліди океанів збільшилися в десятеро від 1958 року, коли на них схвалив був Конґрес $ 21 мільйонів, а в 1967 році вони становили $ 221 мільйон. За той час збудовано 20 нових океанографічних кораблів і 8 нових лябораторій. Океанографічні курси існують при 50-ох університетах.

У СВІТІ

В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ВІДБУДЕТЬСЯ в наступну неділю в 15-ох „союзних республіках" нова комедія виборів до Верховних Совєтів отих „республік". В окремих „республіках" відбуваються отакі „вибори" кожних два роки, а до центрального Верховного Совєта кожних чотири роки. Очевидно, як за всю історію большевицької імперії, всі кандидати є призначувані партійним секретаріятом.

КОМУНО-КИТАЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЧУ ЕН-ЛАЙ БУЦІМ-ТО ПЕРЕБРАВ в свої руки керму державних справ в Комуністичному Китаю, приборкавши надто яскраві виступи хуліганських „червоноґвардійців". Верховна влада все одно залишається в руках Мао Тсе-тунґа. Яка роля найбільш впливового після Мао Тсе-тунґа — міністра військових справ Ліна-піяо — не відомо. Чу Ен-лай ніби має повести поміркованішу політику: припинено демонстрації проти совєтської амбасади, зменшено число лайливих стінних газет, вислано військо на сільсько-господарські роботи.

ПРЕЗИДЕНТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПОЛЬЩІ ЕДВАРД ОХАБ ВІДВІДАЄ офіційно Італію від 6 до 8 квітня ц. р. і — як заповідають газети — складе також візиту Папі Павлові VI. Ця зустріч Охаба з Папою має ніби промостити шлях відвідинам Папи до Польщі. В минулолу році польський комуністичний уряд не погодився на приїзд Папи.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ҐОЛЛЬ ОСЯГНУВ поважну перемогу в минулих недільних виборах і дістав повновласть від народу на дальшу свою — протиамериканську політику. З усіх 22.887.151 голосів, відданих у тому голосуванні, бльок де Ґолля дістав 8.455.-512 голосів. Тепер йдуть переговори між лідером лівого некомуністичного бльоку Франсуа Міттераном і лідером французьких комуністів Вальдеком Роше, щоб у тісніших виборах в наступну неділю опозиція голосувала солідарно.

У МІСЦЕВОСТІ ТАНІНЖ У ФРАНЦІЇ, НЕДАЛЕКО ШВАЙЦАРІЇ, СТАЛАСЯ трагедія: у сиротинці, що був приміщений в колишньому манастирі, який був збудований 700 років тому, вибухла пожежа, в якій згоріло 18 дітей від 8 до 16 років, а 28 дітей перевезено до шпиталю, з того чотири у важкому стані. Коли пожежу виявили всередині будинку о год. 3.30 над раном, то в паніці відчинено всі вікна й двері: це посилило пожежу, бо до будинку вдерся сильний вітер.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР В ОН АРТУР ҐОЛЬДБЕРҐ ВЕРНУВСЯ до Ню Йорку з 10-денної подорожі, під час якої разом із своєю дружиною відвідав Японію, Тайвань, Південну Корею, Південний В'єтнам і Філіппіни. Він висловився дуже оптимістично про соціяльно-економічний і політичний поступ у Південному В'єтнамі, але не бачить швидкого кінця В'єтнамської війни.

В БРИТІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД 71-ЛІТНІЙ ПОСОЛ ПАРТІЇ ПРАЦІ СИДНЕЙ СІЛЬВЕРМЕН ПЕРЕДАВ парляментарному партійному лідерові листа з гострою критикою політики та персональної поведінки однопартійного прем'єра Гарольда Вільсона. Він гостро критикував прем'єра за те, що той дозволив собі у своїй промові в парляменті докоряти тим послам з Партії Праці, які не голосували за урядовою програмою оборони. Цю критику Зільвермена на адресу прем'єра негайно оприлюднено.

СЕНАТ СХВАЛИВ РЕФОРМУ КОНҐРЕСОВОЇ ПРОЦЕДУРИ

Вашингтон. — 7-го березня Сенат більшістю 75-ох до 9-ох голосів схвалив реформу Конґресової процедури, першу в останніх 20ох роках, дебати над якою тривали понад шість тижнів. Найважливішим пунктом цієї реформи є те, що будуть загострені постанови щодо конґресових „лоббіїстів", цебто тих осіб, які в кулюарах Конґресу стараються впливати на членів Конґресу в тому дусі, щоб вони схвалили бажані для лоббіїстів закони. Лоббіїсти за гроші різних фірм або визначних осіб, американців або й чужинців, стараються намовити членів Конґресу, щоб вони голосували за бажані законопроєкти. Згідно зі схваленою реформою лоббіїсти мусітимуть реєструватися в головного контролера. Досі відомі були ці лоббіїсти тільки в 10-ох відсотках; тепер всі вони будуть знані членам Конґресу, і це утруднить впливи на конґресменів і сенаторів збоку чужих впливів. Республіканці старалися скреслити цей пункт в законопроєкті, але їх внесок відкинули сенатори більшістю 53-ох до 30-ох голосів. Інші пункти цієї реформи: (1) Конґрес позбавлений права затверджувати номінацію поштмайстрів та рекомендувати кандидатів на листоношів, бо про ті справи має право тепер вирішувати сам головний поштмайстер. (2) Члени Конґресу і Конґресових комісій матимуть право мати більше число співробітників у своїх бюрах. Ці співробітники матимуть більші платні. (3) Має бути зорганізована постійна Сенатська Комісія у ветеранських справах. (4) Конґрес матиме одномісячні вакації в серпні кожного року. (5) Вимагається більше фондів на студії фінансових проблем в Конґресі.

Гоффа почав відбувати 8-літню кару в'язниці

Луїсбурґ, Па. — Джеймс Гоффа 54-річний голова Спілки Шоферів, 7-го березня зголосився в суді у Вашинґтоні, і його відставили до в'язниці у Луїсбурґу, де він має відбути кару 8-річної тюрми за те, що старався перекупити суддю присяжного. Його засудили ще в 1964-му році, але різними апеляціями він досі зумів залишитися на волі. Гоффа старався плащем закрити кайданки на руках. Перед тюрмою чекали журналісти, яким Гоффа сказав, що його засуджено несправедливо. 10 років Департамент Справедливости старався про те, щоб Гоффа був покараний за свої протизаконні вчинки, але провідникові Спілки Шоферів, що нараховує 1,700.000 членів, завжди вдавалося викрутитися, і його засуджено аж в 1964-му році. Гоффу заступає Френк Фіцсіллмонс, якого він сам вибрав на свого заступника. Гоффа може вийти з тюрми по двох роках і 8 місяцях, якщо буде добре поводитися в тюрмі. Спілка Шоферів платитиме йому річну платню в сумі $150.000

Мередіт має кандидувати проти Повелла в додаткових виборах

Ню Йорк. — Республіканські провідники в цьому місті повідомили, що Джеймс Г. Мередіт, відомий борець за громадянські права для негритянського населення, студент прав в Колумбійському університеті, буде кандидувати у 18 виборчому окрузі, конґресовий мандат якого опорожнився внаслідок того, що Палата Репрезентантів позбавила конґресменства А. Клейтона Повелла за те, що він зловживав державними фондами. Додаткові вибори оголосив губернатор Рокефеллер на 11-го квітня. Мередіт відомий із того, що він в 1962-му році перший вписався як негр до Стейтового Міссісіпського університету і цим способом десеґрував цей університет. В минулому році він очолював похід в обороні громадянських прав, і його були білі поранили в ногу. Мередіт — відомий борець за рівні права для негрів, і тому його республіканці висувають як кандидата проти демократа Повелла. Сам він заявив на пресовій конференції, що кандидує як незалежний кандидат.

СССР розбудовує Кубу як базу проти ЗДА

Вашингтон. — В Сенатській Підкомісії в справах внутрішньої безпеки, яку очолює сенатор демократ із Конектикуту Томас Дадд, відбувалися переслухання, з яких виходить, що СССР розбудовує кубинський острів як випадову військову базу проти ЗДА. Згідно з переслуханнями СССР будує там підземні приміщення для керованих ракет, летунські ганґари, склади амуніції та навіть військові підземні шпиталі. Ці свідчення склав інформаційний урядовець американської амбасади в Гавані Пол Бетел, теперішній директор Громадянського Комітету за вільну Кубу з осідком у Мамі на Флориді. Представник Державного Департаменту та інші державні чинники заперечують те, що СССР продовжує розбудовувати Кубу як військову базу проти ЗДА.

Юліяна Осінчук була солісткою на симфонічному концерті

Ню Йорк. — Молода, 13-літня наша піяністка Юліяна Осінчук далаціловечірній концерт, виступаючи як солістка-піяністка із симфонічною оркестрою Гантер Коледжу в вівторок, 7-го березня ввечері. Концерт, що ним диригував Клейтон Вестерман, відбувся в концертовій залі (Playhouse) Коледжу. Молоденька наша піяністка виконала, в супроводі окрестри, концерт Моцарта для піяна ч. 24. Численна публіка ентузіястично оплескувала піяністку. Уже в найближчу неділю, 12-го березня, Юліяна Осінчук дасть свій черговий концерт у Карнеґі Голл. Концерт влаштовує Т-во учнів школи Фонтенебльо під протекторатом французького амбасадора Шарля Люсе, генерального консуля Мішеля Лежандр та радника для культурних справ Едуарда Моро Сіра. Концерт почнеться о год. 2:30 по полудні в Carnegie Recital Hall.

Юліяна Осінчук

У ТАНТ ПРО ВІЙНУ У В'ЄТНАМІ

Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант, вернувшись з 10-тиденної відпустки, що її перевів у своїй рідній Бірмі, де він стрінувся також з комуністичними північно-в'єтнамськими делеґатами, перестерігав на пресовій конференції, що війна у В'єтнамі буде „довгою і кривавою", якщо Америка не припинить бомбардування Північного В'єтнаму. Він впевняв, що припинення налетів проти Північного В'єтнаму необхідне, якщо Америка хоче мирових переговорів. Таким чином У Тант повторив тільки комуністичну вимогу.

Ґолдберґ і У Тант конферували про можливості миру у В'єтнамі

Об'єднані Нації. — Американський амбасадор в Об'єднаних Націях, Артур Ґолдберґ, вернувшись з подорожі по Далекому Сході, зокрема з Південного В'єтнаму, зупинився в Ню Йорку спеціяльно для переведення півторигодинної розмови з генеральним секретарем Об'єднаних Націй У Тантом, який в тому часі мав тригодинну зустріч у Ранґуні, в Бірмі, з трьома репрезентантами комуністичного Північного В'єтнаму. Обидва державні мужі обмінялися своїми інформаціями та обмірковували реальні можливості замирення у В'єтнамському конфлікті. Обидва дивляться на шанси недалекого замирення песимістично, але визнають конечність продовжувати мирові заходи. У Тант заявив, що головна трудність полягає в розбіжному інтерпетуванні слова „взаємність" чи „обопільність". Північний В'єтнам — пояснював У Тант, уважає, що ЗДА не можуть вимагати від нього „взаємного" зменшення воєнних зусиль в заміну за припинення бомбових налетів, то це могло б статися тільки тоді, коли б поруч із бомбардуванням американцями Північного В'єтнаму — північні в'єтнамці бомбардували також Америку. Знову ж ЗДА вважають, що не можна робити воєнної поступки Північному В'єтнамові без „взаємної" рекомпенсанти, бо це значило б, що одна сторона припиняє війну, дозволяючи другій стороні продовжувати її.

Соціялісти й комуністи з'єднались у виборах проти де Ґолля

Париж. — У найближчу неділю відбудуться у Франції тісніші вибори до парляменту у всіх тих виборчих округах, де ніхто з кандидатів не дістав двох третіх всіх відданих голосів. У тісніших виборах можуть брати участь тільки ті кандидати, які здобули найменше 10% відданих голосів і для перемоги потрібна тільки звичайна більшість голосів. Минулої неділі обрано з-посеред усіх 486-ох парляментарних мандатів тільки 78-ох послів, з яких 62 належали до бльоку партій президента де Ґолля. Тепер бльок лівих партій під проводом соціяліста Франсуа Міттерана зробив виборчий пакт з комуністами, які вийшли в минулих недільних виборах найсильнішою партією після де-ґоллістів. Комуністи зреклися своїх кандидатів, що були найсильнішими в 15-ох округах, визнавши, що в тих округах все ж кращі шанси матиме не-комуністичний кандидат. Між іншими, підтримку комуністів дістане колишній прем'єр Пієр Мендес Франс. Внаслідку вісі соціялістично-комуністичної коаліції загрожені військовий міністер де Ґолля Пієр Мессмер і міністер закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль. Французькі виборці заявилися за кандидатами листи де Ґолля — твердять коментатори — з уваги на стабільність теперішньої влади та загальний добробут. Закордонно-політичні справи не грали великої ролі у виборах.

В Індонезії рішається доля її президента Сукарна

Джакарта. — В столиці Індонезії Джакарті нараджується 653-членний Тимчасовий Народний Дорадчий Конґрес, який є тамошньою найвищою установою, поки не буде схвалена нова конституція. 345 членів того Конґресу становлять індонезійський парлямент. Єдиною справою, що нею займається Конґрес, є вирішити долю президента Сукарна з уваги на минуломісячну постанову парляменту, щоб Сукарна позбавити його президентського титулу і поставити під суд за участь у кривавій спробі комуністичного державного перевороту з кінця вересня 1965 року. Однак голова керівного державного тріюмвірату, генерал Сугарто, у користь якого Сукарно зрікся всіх своїх екзекутивних прав, подекуди боронив Сукарна, як жертву фальшивих інформацій і власної гри комуністів та перестерігав, щоб Конґрес не приймав поквапного рішення і щоб брав на увагу небезпеку, що гострий засуд проти Сукарна може роздвоїти армію. Генерал Сугарто твердив, що Сукарно тому боронив комуністів, бо він переконаний у правильності своєї концепції — оперти правління на бльоку комуністів, мусульман і націоналістів.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

У КАНАДІ В М. ЛЯШИН БУДЕ ВУЛИЦЯ І. ФРАНКА

Лашин, біля Монтреалю. — Міська управа цього невеликого міста, що є передмістям Монтреалю, вирішила вшанувати багатьох своїх мешканців - українців, за їх вкладом у розбудову міста і Канади тим, що вже призначила назву для однієї з новозаплянованих вулиць у західній частині Ляшину: „Вулиця імени Івана Франка". Нова, Франківська вулиця, буде пов'язувати дві великі вулиці Вікторію і Сен-Антуан. Одним із радних у міській управі Ляшину є українець. Крім того, у сусідньому місті Ля Саль одна з вулиць, яка вже забудовується, має також українську назву: „Бульвар ім. Т. Шевченка".

ВІДБУДЕТЬСЯ З'ЇЗД СУСТЕ

УправаСУСТЕ, Союзу Українських Студдентських Товариств в Европі — скликає в днях 31 березня, 1 і 2 квітня III Звичайний З'їзд українського студентства Европи, що відбудеться в Лювені (Бельгія). В програмі, між ін. точками, будуть розглянені перспективи СУСТЕ (СУСН — Німеччина), справа завдань українського студентства у вільному світі УСГ — Мадрид) та питання СУСТЕ і світовий Конґрес українських студентів (НаСУС — Бельгія). Відбудеться також перевибір Управи СУСТЕ. Головою Управи СУСТЕ є тепер п-і Ірена Нагірна, секретарем Андрій Гайдамаха.

ПРОФ. М. ЄРЕМІЄВ ДОПОВІДАВ У ЖЕНЕВІ

Женева. — Мих. Єреміїв, член Центральної Ради і секретар її Президії, зробив доповідь французькою мовою в Женевському Національному Інституті на тему „Українська Революція на фоні революції російської". Представив М. Єреміїва професор Бертран, голова історичної Секції. Було багато публіки: професори, журналісти, фотографи. Потім М. Єреміїв зробив прийняття. українців було дуже мало, бо їх у Женеві тепер трохи більше десятки. Проф. М. Єреміїв, не дивлячись на свої 78 років, розвиває велику діяльність. Він виготував для висвітлювання під час викладу біля ста кліш з доби Ц. Ради: портрети майже всіх міністрів, деяких членів Ц. Ради, війська, групи різних людей, будинки і т. п., як також і багатьох документів: пашпорти, універсали, гроші марки, й ін. Уже мав відчити в Женеві, Цюріху, запрошений до Парижу і до інших міст Франції. Він наговорив стрічку: „Чотири Універсали" з коментарями, гимном і дзвонами. (Б. М.).

ВІДБУЛАСЬ НАРАДА УНДС ТА УРДП

Ню Йорк. — Тут 28 лютого відбулася зустріч - нарада Президії Головної Управи УНДС і Головної Управи УРДП в ЗДА, на якій обговорено низку проблем української політики, зокрема питання, пов'язані з черговою Сесією Української Національної Ради. Обговорено також проблеми суспільно-громадського характеру, як справи УККА, КГЄ, Світового Конґресу. На нараді вирішено домагатись поширення політичної бази УНРади, демократизації Керівних Органів УККА, сприяти активізації праці КГЄ, як інструменту включення широкого українсько - американського громадянства в суспільну працю. Учасники наради розглядають відбуття Світового Конґресу Вільних Українців, як маніфестацію тяглости прагнення українського народу до незалежности і демократії — ідей Української Народної Республіки. Вирішено затіснити співпрацю близьких собі політичних партій, зокрема на базі інтенсивної розбудови системи Товариств Прихильників УНР.

УСПІШНИЙ ВИСТУП МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СПІВАЧКИ

6-го березня в Тавн Голлі відбувся під проводом відомої артистки Виніфед Сесіль контест молодих співачок, серед яких виступила наша талановита співачка Оксана Іващенко, яка цього року закінчила консерваторію і має ступінь магістра. Вона відспівала дві пісні: „Фавн" Стравінського і „Час лілей" Човсена. Оксана Іващенко зачарувала авдиторію своїм чудовим голосом і зібрала найбільше оплесків. Зі сцени наша молода співачка з гордістю заявила, що вона — українка. Оксана — донька о. мітрата Семена Іващенка в Клівленді.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ЮВІЛЕЙ МИКОЛИ ЛИСЕНКА — ЛИШЕ НА ПОЛТАВЩИННІ

125-річчя з дня народження найбільшого українського композитора Миколи Лисенка дотепер було відзначено лише в Полтаві концертом з його творів, у виконанні акторів Харківського театру опери і балету ім. М. Лисенка, про що повідомляла „Рад. Україна" з 1-го березня. Про відзначення ювілею в інших місцевостях України дотепер не було згадок.

„ДЕРЖАВНИЙ" БЛАХМАН

Від часу до часу совєтська преса українською мовою повідомляє своїх (і закордонних) читачів про різні зустрічі в Києві „на високому рівні", що для необізнаного можуть звучати, як підтвердження „державности" України. Для прикладу, передруковуємо з „Рад. України" з 1-го березня вістку „Прийом у В. В. Щербицького": „28 лютого кандидат в члени Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів Української РСР В. В. Щербицький прийняв Надзвичайного і Повноважного посла Польської Народної Республіки в СРСР Едмунда Пшулковського, який перебуває в Києві. Разом з послом був Генеральний Консул ПНР в Києві Щепан Стец. Під час зустрічі між В. В. Щербицьким і Е. Пшулковським відбулась дружня розмова, на якій були присутні міністр закордонних справ УРСР Д. З. Білоколос і начальник протокольного відділу МЗС УРСР А. А. Озадовський".

ВІДБУЛИСЬ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКАДЕМІЇ НАУК УССР

Першого березня в Києві відбулись загальні збори АН УССР, на яких були підкреслені особливо видатні успіхи українських науковців у ділянках математики, кібернетики, ядерної фізики і фізики твердого тіла. Що ж до гуманітарних наук, то „Радянська Україна" з 2 березня лише коротко згадує, що „історики, літературознавці, мовознавці, готують до 50-річчя (жовтневого перевороту) ряд актуальних робіт", в яких „буде віддображено вплив великої жовтневої революції на розвиток" і т. д.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Роберт Кеннеді і В'єтнам

Минулотижневий виступ у Сенаті Роберта Кеннеді з гострим докором на адресу Уряду, що він відкинув пропозицію Північного В'єтнаму вести переговори за ціну припинення бомбових налетів — цей виступ вніс новий фермент у в'єтнамську проблему.

Очевидно, сенатор Роберт Кеннеді знайшов ентузіястичну підтримку усіх тих, які вже перед ним були проти бомбардування Північного В'єтнаму і взагалі проти в'єтнамської політики Уряду. Сенатори Дж. В. Фулбрайт і Вейн Морз, генеральний секретар ОН У Тант і сотні професорів, що газетними оголошеннями закликали Президента: „Припиніть бомбардування В'єтнаму — припиніть війну!" — всі ці особи й кола підбадьорені виступом Роберта Кеннеді. Таким чином — нема сумніву, що Роберт Кеннеді утруднив ситуацію президента Джонсона.

Так само його виступ ускладнив внутрішні відносини в Демократичній партії. Президент Джонсон є єдиним і найповажнішим кандидатом тієї партії у президентських виборах наступного року. Але сенатор Роберт Кеннеді є — як його називають — „найпопулярнішим демократом", і, об'єктивно стверджуючи, одним із найпопулярніших діячів в цілій Америці. Хоч і в Республиканській партії відносини не ідеальні, всеж Демократична партія переживає тепер кризу подвійну: політичну, через розбіжності в сутніх поглядах на зовнішню політику Америки та цілу низку внутрішніх справ, — і персональну, на тлі напружених відносин між родиною Кеннеді і Линдоном Джансоном. Роберт Кеннеді виступив був уже проти вислання Джансоном війська до Домінікани, і від того часу не раз маніфестував свою опозицію.

Суть справи: чи дійсно Уряд винен у продовжуванні і „поширюванні" війни у В'єтнамі? Рішучу відповідь на це дав Джеймс Рестон у недільному „Н. Й. Таймсі". Вся промова Роберта Кеннеді, читаємо там, була побудована на фальшивому засновку: йдеться не про нову „перерву" в бомбардуванні, щоб „перевірити добру волю комуністів", а про „остаточне припинення бомбардування" — бо тільки цього хоче Північний В'єтнам, не даючи ніякої гарантії щодо того, як довго їтимуть переговори і чим вони закінчаться.

І тому не Роберт Кеннеді, демократ, а Ричард Ніксон, республиканець, вирішив правильно: „Рацію має Джансон, а помиляється Кеннеді".

Вибори без виборів

У неділю 12 березня доросле українське населення УССР не матиме бодай позірного спокою та відпочинку неробітного дня: агітатори і пропагандисти, відверті й таємні наглядачі будуть запрошувати, підганяти й закликати всіх і вся взяти участь у черговій трагікомедії „виборів" до Верховного Совєту Української ССР, до обласних, районових і сільських рад. Можна з певністю передбачити, що партійна вистава „виборів" знову пройде із „100-відсотковим успіхом", і за кандидатів „партії та народу" голосуватимуть 99,8% виборців. Вибори відбудуться по всьому СССР, і в усіх республиках буде той же самий „успіх", про який ще далеко перед виборами в один голос твердили десятки тисяч промовців на мало не щоденних передвиборчих зборах.

Можна собі уявити, з якою полегшею зідхнуть громадяни совєтської імперії, позбувшись, нарешті, тих „виборів", вкинувши в урни списки з єдиними, наперед партією визначеними, кандидатами, що ніколи в СССР не малй й не мають опонентів.

Але чергові вибори в Совєтському Союзі стосуються не лише наших братів і сестер в окупованій Україні. Вони, може, ще більшою мірою стосуються нас, вільних українців, тих, які вже своїм перебуванням поза межами „червоного раю" протестують проти виборів без виборів, проти наперед призначеного списку, проти комуністичної диктатури. Нам аж надто відомі ті вибори. Однак, далеко не всі знають правду про совєтські вибори тут, у ЗДА, за інших країнах вільного світу. Навіть наші діти, наша молодь — молодше покоління — не завжди уявляють собі справжню карикатуру суть совєтської „демократії", і про це треба було б докладніше їм розповісти. Ще більше — серед американців та інших людей, зокрема тих, які схильні вірити в „поправу" Москви, у „зміни большевицького режиму вбік демократизації". Мало що може переконати краще і відкрити очі на правду нашому американському співрозмовникові ширше, як опис совєтських „виборів", де є лише один кандидат і немає другого чи й третього. Ні український, ні інші народи Совєтського Союзу не можуть в таких виборах виявити своєї власної волі. Доки такий стан триватиме, доти годі говорити про якісь зміни на краще у країні, де, як писав Т. Шевченко, „і помолитись не дають".

Мих Килимний

„БЛІТЦКРІҐ" КАСТЕЛЬО БРАНКО

Куритиба. — Хоч Бразилія війни ні з ким не веде, але на чолі її стоїть уряд військовий, президента має вона не кого - будь, а маршала дійової служби Умберто Кастельо Бранка. І той уряд дає зрозуміти населенню, що він такий воєнний. Часом, без наймешої підготови, ухвалить такий закон, що від нього волосся стає диба не тільки у звичайних людей, а й у фахових правників. Ухвалить, а тоді й дивиться, що з того виходить. Не раз завертає назад, не раз, вдається до значних змін та корегувань.

Але от тепер перед закінченням мандату уряду (15-го березня), президент-маршал Кастельо Бранко поставив бразилійський загал перед доконаним фактом просто незвичної ваги.

Під час традиційного карнавалу бразилійські банки були закриті протягом п'яти днів. Відкрили їх щойно по обіді шостого дня, в середу 8-го лютого. В тих днях, ясна річ, грошей ніхто з банків не вибирав. Мало хто взяв їх і 8-го лютого, сподіваючись зробити це ранком наступного дня. Однак, ледве банки встигли зачинити свої двері, як тої ж у середу ввечері, радіо передало урядовий декрет про те, що банки знову закриваються аж до понеділка 13-го лютого, і в той день увійде в силу нова валюта, „крузейро форте" („сильний круйзер"), а американський долар одночасно підвищиться в ціні на 500 старих крузейрів, тобто на 22.3%, отже тисяча старих крузейрів вартуватиме один „крузейро форте".

Від цього декрету всі в Бразилії отетеріли: і загал людности, і державні службовці, і банкіри, і промисловці.

Ще три роки тому уряд заповів провести грошову реформу, але щоразу отягався. Останнім часом виявилася в пресі вістка про виготовлення зразків „крузейро форте", над якою всі іронізували, бо під грошову реформу в країні не підведено жадної бази. Після нового року кошти життя в країні піднеслися на 6%, багато промислових фірм збанкрутувало, значно обмежили посіви різних культур дрібні землевласники. Ще й по сьогодні не припинено інфляції, не підвищено продуктивности фабрик. Виходить, цілковита відсутність умов для проведення грошової реформи. Однак, її таки провели.

Правда, долар уже доволі довго не підносився в ціні, але кожному відомо, що це заслуга не бразилійського уряду, а американського, який подає величезну фінансову-економічну допомогу Бразилії. Ще зовсім недавно з урядових кіл сповіщали про втримання ціни на долар, але вийшло навпаки.

З урядового декрету довідуємося, що оригінального нового „крузейро форте" ще нема. Замість нього в Ріо де Жанейро банкові робітники прибивають печатки - штампи на старі крузейри. На банкнот у 10 тисяч старих крузейрів ставитья штамп 10 „крузейро форте", на банкнот у 5.000 — 5 нових крузейрів, у 1.000 — лише один крузейро, а от старий банкнот у 500 крузейрів виходить уже зі штампом 50 сентавів (один крузейро має 100 сентавів) і т. ін. Відсутність „крузейро форте" дає підстави передбачати, що уряд не певний успішности своєї реформи, і згодом може бути проведена ще одна зміна валюти, напевно вже іншим урядом, маршала Артура Коста е Сільва.

Не можна назвати досягненням те, що водночас із початком чинности „крузейро форте" піднеслася на 22,3% її ціна на долар. Цим самим знецінено на 22.3% не тільки старі, а й нові крузейри.

З усього виходить, що реформу проведено механічно, точніше висловлюючись, щоб зменшити в тисячу разів кількість грошових знаків, кількість папірців в обігові, кількість, яка досягла астрономічних чисел. Насувається питання: чи не доведеться ближчим часом почати друкувати нові крузейри?

Крім, очевидно, поважної суми доларів, що її дадуть ЗДА Бразилії, ніяких інших гарантій, ніякого іншого забезпечення вартости „крузейро форте" нема. Без сумніву, промисловці та купці вже завтра - позавтра скалькулюють ціни на все в нових крузейрах у такий спосіб, щоб не тільки нічого не втратити від зниження вартости валюти, а ще й заробити на цьому. В березні має прийти заповіджена урядом підвишка мінімальної заробітної платні, далі підвишка платень усім і всіх, що теж не сприятиме затримці вартости „крузейро форте".

В урядових колах „виясняють": продуценти й купці, побачивши, що стара валюта знецінилася в тисячу разів, потраплять під такий психологічний вплив, який не дозволить їм знецінювати нові гроші.

Тим часом потерпілі всі ті особи, гроші яких в означених днях лежали в банках, бо вони не змогли обернути їх на товари чи посілості. Збитки мають також усі акціонери. Для робітників, селян та дрібних службовців ціла реформа, як кажуть, с „фуком", бо вони зі своїми платнями і так не можуть звести кінці з кінцями, купуючи „на книжку", тобто набір. До речі пересічний місячний заробіток цієї категорії працівників становить 100.000 старих або 100 нових крузейрів, що дорівнює 37 американським доларам...

Взагалі, що і як вийде в зв'язку з появою „крузейро форте", а потім і очікуваної появи оригіналів нової бразилійської валюти, ніхто не знає. „Блітцкріґ" проведено зразково, за всіма правилами воєнної стратегії й тактики, а от на реальні наслідки його треба ще почекати.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Іван Жуковський
Проф. інж. архітект

НАШЕ ЦЕРКОВНЕ БУДІВНИЦТВО

(2)

Що ж скажуть наші гіпермодерністи ще й на таке:

На 2-ій евеню при 34-ій вулиці в Ню Йорку будують вірмени свою митрополичу катедру. Проєктантам цієї катедри, американським архітектам Стейтменові і Кейнові доручено поїхати в совєтську Вірменію й простудіювати там на місці давню вірменську архітектуру, щоб і нюйоркська катедра була збудована в чисто вірменському стилі. Та мало цього. Щоб запевнитись, що вона матиме таки чисто вірменський стиль, митрополія спровадила з Парижу відомого архітекта, члена французької Академії архітектури та багатьох інших наукових інституцій, вірменина Едварда Утуджіяна. Про авторитет п. Утуджіяна вистачить сказати, що большевицька влада доручила йому реставрувати катедру Етшміядзін на території совєтської Вірменії біля Єревану. Вона походить з IV століття. І так сьогодні скаже всякий прохожий, що ця ще докінчена ще нюйоркська катедра направду вірменського стилю.

Так роблять інші нації! Навіть такі малі, як вірменська, з дуже давньою культурою, якої вона зовсім не стидається, хоч і втратила свою волю й самостійність.

Тепер треба було б сказати кілька слів про деякі деталі церков.

Світло. Вживаємо його не тільки для вжиткових цілей, але й як елемент певних архітектурних ефектів. Ясне світло дає теплоту й безпеку, відбите на водяній плесі дає почування спокійної фасцинації; при світлі зірок ми почуваємо себе безмежно малими істотами; містичне світло творить своїми тінями абстрактні форми безконечних різноманітностей оточення, а в присмерку чи на світанку ми відчуваємо приємне вдоволення. Світлом природа настроює нас до певних дій, дає відчуття радости, приємности, безпеки і т. п. Воно немов віддзеркалює наше кожночасне буття.

Тому то й світло церкви повинно настроювати нас так, як цього вимагає сама її суть. До церкви ми ходимо не для того, щоб скріплювати тіло, як до гімнастичної залі або на пляжу, не для розривки, як до театру чи громадських дебат або для показу моди. Ні! Ми йдемо молитись Богові.

Отож даймо церкві відповідне для настрою світло. Нехай ті вікна, те природне джерело світла, мають відповідну форму, а вітражі в них — коли їх взагалі вставляємо — нехай мають рисунок і кольори, що вводять у молитовний настрій. Не робімо у вітражах омофора або авреолю Богоматері з розхристаною рудої вовчої шкіри і не показуймо її з одною половиною лиця у фронтальному вигляді, а другою в профілі, або Христа з рахітичними на хресті перехрещеними ногами.

Не показуймо в образотворчому мистецтві найсильніших виразів радости чи болю занадто натурально. Нехай кожний глядач представить собі дію в свой уяві так, як він її сам сприймає. Вже Лессінг писав, що греки у відомій різьбі Лаокоона з своїми синами, не представили їх з від жаху покривленими обличчями, з поганими формами тіла, хоч у смертельній боротьбі зі змієм. Хоч герої гинуть, і кожен зрозуміє, про що йдеться, краса форм таки дотримана.

Тож стилізуймо і ми наших святих так, щоб їхні ікони витворювали у глядачів молитовний настрій. Інакше представляли єгиптяни своїх богів, інакше виглядають святі візантійського стилю, а інакші були святі Рубенса, Мікельанджельо, Мурільо чи інших великих мистців світу. Але всі вони надавали своїм святим вигляд святости, не спотворювали їх і при всьому тому були модерними на свій час. Їхні твори перетривали століття, і ми все ще подивляємо їхню красу, їх стиль. Не робімо з себе геніяльніших мистців, якими ми не є. Або даваймо мистецькі речі або нічого не даваймо.

Ще про штучне світло. Воно потрібне тільки для того, щоб видно було, що діється кругом нас, і може ще для того, щоб ми могли читати з молитовника, коли денного світла замало.. Нам передусім треба бачити дії при престолі в такому світлі, яке розкриває їх велич.

Для освітлення церкви створив наш нарід дуже гарні й абсолютно вистачальні паникадила — павуки, тому аж ніяк не треба нам тих додаткових двох рядів висячих лямп, що їх часто бачимо в латинських церквах. А світло свічей? Хіба воно не гарне? Не рідне? Навіть ті штучні, добре змітовані електричні свічі не разять наші почування.

Про акустику церкви не приходиться тут говорити, бо це досить складна справа, коли трактувати її науково. Коли ж хтось цікавився б нею детальніше, то я відсилаю його до моєї розвідки „Звук в архітектурі" у „Віснику Їх Українських Інженерів", де з різних чужомовних розвідок на цю тему. Одне треба тут сказати, що неакустичною є така церква, в якій гуде, як у бочці, або така, що с — як кажуть — спокійна, як мертва. Не поганою річчю в церкві є гучномовці з мікрофонами при престолі або в місці виголошування проповіді, або біля хору. Їх можна укласти так, що вони не псуватимуть ані зорових вражень з престолу, ані з інших джерел звуку і будуть непомітні в самій церкві, а при тім робитимуть корисну службу.

Багато часу забрали б і дискусії над самою формою церкви — її пляном: чи наша церква мусить бути центрального типу будова, чи хрестовидної форми, чи подовжньої, чи зі стовпами, чи без них, чи з банями чи без них, а коли з банями, то з скількома. Це в більшості речі, про котрі архітекти, що добре визнаються на наших стилях, повинні вірно поінформувати своїх клієнтів, не накидаючи їм „дуже модерний стиль", не критикуючи гостро наші українські стилі.

Одне для нас певне: укра-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Леся Лисак

„ЩАСЛИВІ" ЖІНКИ

На календарі дата 9 березня, а біля календаря — газета стаття. Стаття американського журналіста, який був у Москві й пише про новий совєтський „бон тон".

Дев'ятого березня в ССР святкують „День Жінки". І вмить пригадалися призабуті картини: розклеєні по стінах будинків трафаретні плякати із зображенням „найщасливішої у світі жінки" — колгоспниці в незграбній одежі, з орденом на грудях... А з тим пригадалися „мітинги" із занудливими промовами про „рівноправність радянської жінки" та про страшні кривди жінок у „капіталістичних країнах"... Пригадалися ще раз усі ті брехливі фрази, від яких ставало досадно і млосно.

Призадумайтеся на хвилину: бачите як „уряд і партія" турбуються про жінку? Ій же ж окремий святочний день призначають! Саме такий плякатами прикрашений та „мітингами" розвеселений! І передовицями у газетах, і всякими іншими почестями. А найбільша з них — з тих почестей — призначене на цей день „перевиконання норми"! Як це воно тоді писалося? Чи не якось так: „з приводу Дня Жінки робітниці такого то заводу зобов'язалися перевиконати на скількись там відсотків норму"... Щоб жінки могли виявити свою вдячність урядові та партії за піклування ними.

Правда, як ще далеко „капіталістам" до такого „поступу"? На Заході видумали тільки „День Матері", з побажаннями, квітами, дарунками. Словом — міщанські витівки. Зрештою — тільки у „найпередовішій країні світу" жінка може почувати себе справді „щасливою". Бо там вона має „рівні з чоловіками права". Всі до одного. У Совєтському Союзі немає такої праці, якої б не могли виконувати жінка. З корчуванням лісів та будовою нових доріг включно. Жінка в СССР може робити все: возити каміння, мішати цемент, замітати вулиці, доїти колгоспні корови й навантажити автомашини. Ніяких обмежень не існує.

Стаття американського журналіста безпристрасна і безсторонна. Від себе автор нічого не додає — він переважно цитує те, що пишуть совєтські журналісти. А вони пишуть, що молоде совєтське покоління вважає „старомодну" куртуазію супроти жінок не то пережитком, але попросту... образою для них. Ви здивувалися? Це ж так ясно! Раз жінки мають рівні з чоловіками права, треба цю рівність при всякій нагоді підкреслювати, — заявляє якийсь Меркулов. Тож, коли входите з жінкою до якогось приміщення, не пробуйте відчиняти перед нею дверей і пропускати її першу. Не могло б вказувати на те, що вважаєте жінку слабшою за себе, а цю жінку ніщо не може бути непримусно. Вона ж сама зуміє відчинити собі двері — неправда ж? А коли йдете з жінкою до театру, не допомагайте їй скинути плаща, бо це теж може жінку образити. Так само не годиться уступати своє місце жінці у переповненому поїзді чи автобусі. Це робиться тільки для хворих і старих людей. Якщо ви справді поступовий совєтський „джентлмен" — сидіть собі спокійно, а жінка хай поруч вас стоїть. Тоді вона справді відчуватиме свою рівність.

Зате якщо совєтський добре вихований чоловік хоче виявити чемність супроти жінки, він може похвалити її за те, що вона дуже справно веде керус...двигуном. Товариш Меркулов має напевно на думці ті самі двигуни, що їх тут так часто бачите на фабриках, при розвалюванні старих будинків чи при будові нових. Увесь клопіт тільки в тому, що в „капіталістичних" країнах двигунами, як і всякими іншими машинами, ще й досі керують чоловіки. А шкода, бо жінки напевно рвуться до такої праці! Але „капіталісти" багато чого жінкам не дозволяють!

... Пригадалося, як у злопам'ятному тридцять дев'ятому році прийшла до нас зі сходу „доблесна армія". У теплий вересневий вечір під село під'їхали большевицькі танки. Громадка людей із села — тих, відважніших — пішла подивитися на „визволителів".

Перед старим дерев'яним мостом танки зупинилися. Танкісти не певні — видержить чи завалиться під ними „западнядський" місток? Світло з танка падає на руки дівчини, що стоїть поруч. А руки у дівчини малі, білі...

З неприхованим пересердям підскочив танкіст до дівчини: „А ти чого не работаєш? У тєбя руки как у помєщиці!" Дівчина щойно середню школу закінчила, і її руки звикли сторінки книжок перегортати, а не тяжку фізичну працю виконувати.

Всього кілька слів сказав тоді танкіст, але вони дали багато до думання. Бо про долю жінки часто руки говорять. Уявляєте собі, скільки могли б розказати руки „щасливої" колгоспниці, робітниці, тої, що дороги будує, каміння носить, ліс рубає?

... Дев'ятого березня святкуватимуть „День Жінки" мої товаришки, що там залишилися. І та, що недавно повернулася з сибірської тайги, де її молодість і здоров'я залишилися... І та друга, що вчителює в колгоспному селі, а по науці ріє на лан полоти буряки... І та третя, що є лікаркою, і її „добре живеться", тільки вона просить, щоб я прислала щось із одежі для її дитини... А з ними „святкуватимуть" і всі інші „щасливі" жінки Совєтського Союзу. Їм „прекрасно живеться", бо їх нарешті зрівняли з чоловіками.

Тільки — чому вони всі тихо заздрять тим „покривдженим" жінкам, що живуть у заморських країнах?

Панас Феденко

50 РОКІВ ТОМУ...

(СПОМИН ПРО УПАДОК ЦАРСЬКОГО РЕЖИМУ В ЛЮТОМУ 1917 р.)

1

Петербург, перезваний у 1914 році, після вибуху першої світової війни, „Петроградом", переживав у грудні 1916 року неспокійні дні. До речі: була поголоска, що почин до „охрищення" царської столиці „Петроградом" пішов від „святого чорта", сибірського малописьменного селянина Григорія Распутіна. Вячеслав Лащенко, учитель середньої школи, написав тоді сатиричний вірш на це перейменування. Закінчувався він такими словами:

> І мудрий Гриць
> перехристився,
> Горілки випив, почухав зад
> І так прорік:
> „Нехай же буде
> Із Перебургу Петроград!"

Цей вірш був поширений у копіях в Петербурзі і в Україні, при чому охочі до віршування додавали до нього ще й свої „варіянти".

В грудні 1916 року в Петрограді пішла чутка, що фаворит царя й цариці Распутін був слідду зник. За кілька днів труп Распутіна знайдено під льодом замерзлої Неви. Слідство виявило, що це було діло рук людей на високому становищі. Распутіна убито в палаці князя Фелікса Юсупова, що був одружений з племінницею царя. В цій змові брали участь — великий князь Дмитро Павлович і В. Пуришкевич, переконаний монархіст, член тодішнього безправного парляменту — Державної Думи.

Цар і цариця були дуже засмучені убивством „друга", „Божого чоловіка". Але в суспільстві, зокрема в монархістичних колах, замах на Распутіна був морально оправданий. Адже вплив його „темної сили" на царя й царицю був такий великий, що він міг навіть призначати й звільняти міністрів.

Вплив Распутіна на царську родину був загально відомий, і коло нього крутилися агенти Центральних Держав. Вони знали, що Распутін був за сепаратний мир Росії з Німеччиною та Австро-Угорщиною, і сподівалися через нього добитися припинення війни.

Уряд складався з осіб, рекомендованих Распутіном. Це були люди, які вміли вести інтриги для своєї кар'єри, але неспроможні були виконувати завдання, що їх поставила світова війна. Поразки російських армій на фронті, недостача зброї внаслідок неуміння організувати продукцію гармат, рушниць, набоїв, одежі, постачання — все це падало на рахунок царя, цариці і їх „Друга" — Распутіна.

Члени Державної Думи вимагали створення уряду, відповідального перед парляментом, уряду активного, що мав би довір'я в суспільстві і запровадив би конечні реформи. Але цар — людина слабої волі — і цариця, віддана ідеї самодержавного правління, противилася будь-яким реформам.

У січні й лютому 1917 року в Петрограді погіршало постачання харчових продуктів. Бракувало навіть хліба, і безконечні черги стояли коло пекарень на морозі. Голодні люди давали вираз своєму невдоволенню протестами і критикою царського режиму.

На великих промислових підприємствах робітники страйкували. Невдоволені маси влаштовували демонстрації, мітинги на вулицях і площах. Траплялися напади на крамниці з харчовими продуктами. Проти демонстрантів, що виходили на вулиці часто з червоними прапорами і гукали — „хліба, геть царя і німецьку бабу" (царицю) — уряд посилав поліцію. Сили поліції не вистачало, і вирішено послати на ліквідацію „заколоту" військо.

В той час я учив у Петербурзі в інтернаті Імператорського Історично-Філософічного Інституту. Це був самостійний факультет, що готував педагогів для середніх шкіл із таких спеціяльностей: клясична філологія, історія, географія і література. В Інституті на всіх 4-ох курсах було коло 100 студентів. Інститут мав широку автономію. Ректор, член Академії наук проф. В. Латишев не ставив перешкод студентам висловлювати їх погляди і відносився толерантно до українців.

У березні 1914 р. українська група, в присутності ректора і професорів, улаштувала в актовій залі Інституту, де висіли портрети царів, ювілейне святкування 100-ліття з дня народження Шевченка. Доповідь виголосили — проф. Г. Зслів ський і студенти Володимир Гнатюк та Панас Феденко. Це діялося тоді, коли в усій Російській імперії святкування ювілею Шевченка було заборонене.

Життя в Інтернаті, що не був контрольований поліцією, давало змогу студентам брати непомітно участь у політичному житті. В Інституті ми мали український самоосвітній гурток, до якого належали: Федір Грищенко, Володимир Гнатюк, Анатолій Музиченко, Панас Феденко, а з молодших — Олександер Зебницький, Кость Штепа та інші.

Я брав участь у нелегальній роботі Петербурзької Української Соціял-Демократичної Партії (УСДРП). Ми мали своїх членів в індустріяльних підприємствах та в полках армії, що були в Петербурзі. Відомо, що „малороси" вищі на зріст за „великоросів" і через те відсоток українців у гвардійських полках був дуже великий.

В Петербурзі організація УСДРП нелегально видавала свій часопис, що звався „Наше Життя". Для нього я писав статті.

Пам'ятаю імена членів організації Української Соціял-Демократичної Партії, — студентів, робітників, солдатів: Левко Чикаленко, Сергій Вікул, Михайло Мироненко, Юлія Машкевич-Шевченко та інші були студенти високих шкіл; Мусій Феденко, Іван Лобода, Василь Джендржеруха, Софія Крекотень працювали в різних підприємствах. Михайло Авдієнко, Трохим Гайдар, Іван Герасимів, Іван Калач, Дмитро Хоруняжий, Іван Войтенко, Лука Кизима служили в військових частинах столиці.

Окрім часопису „Наше Життя" соціял - демократична організація видавала прокламації проти царського режиму і національного поневолення України. Пам'ятаю одну резолюцію, послану до соціял-демократичної фракції Державної Думи в 1915 році. Українська соціял-демократична організація протестувала в ній проти руйнування української культури російською адміністрацією в окупованій Галичині і проти арештування проф. М. Грушевського. „Наше Життя" і прокламації посилалися в Україну особливо на Різдво, Великдень і в літі, коли студенти виїздили в рідний край на ферії

Мілвілл, Н. Дж.

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

Як кожного року, так і цього 22-січня на міській ратуші замаяв блакитно-жовтий прапор України поруч американського. В церкві св. Петра і Павла відправлено торжественну Св. Літургію, з приводу Роковин 22 січня 1918 - 1919 р.р.

29 січня в цій же церкві о. Щадинський, після Служби Божої відслужив Панахиду за крутянських героїв і виголосив зворушливу проповідь про ці смутно - радісні Роковини.

Після Панахиди всі зійшлися до церковного дому, щоб урочисто відзначи т и 22-го січня 18 - 19 років і 29-го січня 1918 року. У цій урочистості приймали участь майже всі діти школи українознавства при парафії св. Петра і Павла: Сущики — Маруся і Галя, Ленко — Ірця і Юрчик, Корстен — Вітуся і Михась, Куйдич — Наталочка і Ромчик, Фидяй — Галя і Михайлик та Козачук Ірця. Вони інсценізуючи, виголосили вірші Олеся і Оверковича, присвячені січневим Роковинам 1918 року.

Запрошені гості-діти з Філядільфії: Кавальчуки — Сергій і Ніла, Трипупенки — Леся і Юрчик, продеклямували вірші Олеся, Савицької і Орлюка. Їх гарна українська мова і відчування та повне зрозуміння змісту слів, зробили надзвичайне враження на слухачів, дорослих і дітей.

Д-р Т. Мамчур гарно оповів про березнево-січневі дні. Після доповіді інж. Ф. Савчук подав коротенький вступ до крутянських подій, а Ірця Козачук і малі хлопці Михась Коретень, Ромчик Куйдич, Юрко Ленко, Михайлик Федяй уривками з поеми Оверковича підкреслили суть і значення тих днів. Після цього Ліля Люлька та Козачківни Неля і Ірця проспівали „Ой зацвіла калинонька". Пані Ніна Куйдич інсценізувала вірш В. Лепкого — „Стою один . . .". Її виконання було прекрасне і зробило сильне враження на всіх.

Доровільні датки (понад 40 дол.), після покриття видатків, призначені на національні потреби.

А. Б.

Сиракюзи, Н. Й.

ФРАНКІВСЬКІ РОКОВИНИ

Франківські змагання учнів Рідної Школи в Сиракюзах

26 лютого закінчився у нашій громаді Ювілейний Франківський Рік. В цьому дні відбувся змаг учнів української школи ім. Лесі Українки у вивченні творів І. Франка й його життя.

Спеціяльна Комісія, зложена із учительського збору, як також з поодиноких громадян, мала змогу переконатись, що наша молодь не прогайнувала Ю в і л ейного Року, але здобула відомості про І. Франка, за що одержала віддповідні грамоти й нагородди.

Говорячи про Ювілейний Рік І. Франка, треба ствердити, що він пройшов у нашій громаді успішно. В пошані Великому Каменяреві, відбувались у нас доповіді, літературні вечори та академії.

В хронологічному порядку відмічуємо важливіші з них. — При кінці червня в і д б у лась доповідь Яра Славутича із Едмонтону на тему: „Соборницькі ідеї І. Франка".

Українська школа ім. Лесу Українки присвятила Іванові Франкові дві імпрези. Перша з них відбулась 27-го листопада. Був це вечір казок і байок, в якому приймали участь наші найменші. Вечір випав гарно. Друга імпреза тієї школи відбулась 11 грудня. Був це літературний вечір у повному значенні цього слова.

Про життєпис І. Франка говорила учениця О. Опар. Добре опрацьований реферат про поетичну творчість поета відчитав Марко Середович, а Роксоляна Тим'як доповідала про творчість І. Франка. На тлі рефератів багато учнів виступило з декламаціями поезій, поем і уривків із прозової творчости І. Франка. Хор учнів відспівав гарно пісні до слів поета. Пісні підготовив п. Євген Крук. На закінчення вечора відбулась ефектовна інсценізація „Каменярів", яку підготовив п. м. Міхновський.

Ці вдалі імпрези приготовила, вкладаючи багато праці й труду, управителька школи п. Марія Логаза, при співпраці деяких учителів.

Стараннями Віддділу УККА вібулась 4 грудня академія в честь І. Франка. Програма свята не була обширна, але задовільна. Цікаву доповідь виголосив професор місцевого університету д-р Я. Гурський. В мистецькій частині концерту, артист Є. Курило прочитав уривки з поеми „Іван Вишенський" — а його учні гарно вив'язались в рецитації „Великі Роковини". Місцевий чоловічий хор „Сурма" під мистецьким проводом З. М'ягкого добре виконав кілька пісень до слів поета. Академію закінчено відспіванням „Не пора".

М. С

ЗРАЗКОВА СЕКРЕТАРКА

У грудні 1965 р. засновано новий Відділ УНСоюзу в Нюарку, під назвою „Перший Відділ Українських Євангеликів," до якого вписалось 35 осіб. Секретарем нового Відділу обрано Василя Жуковського, але душею Відділу була заступниця секретаря, пані Софія Оріхівська. Вона була першою, що безінтересовно допомагала заснувати Відділ, а згодом його поширити. Вона відвідувала родини, приналежні до Української Євангелицької Церкви в Нюарку, і всім говорила: „Ми, українські євангелики, наша церква є українська і тому ми повинні належати лише до українських установ."

Софія Оріхівська

За її віддану та чесну працю, на перших піврічних зборах, які відбулися в червні 1966 року, її одноголосно вибрано секретаркою Відділу. Від того часу вона ще більше присвячує уваги союзовій праці, бере участь у всіх окружних нарадах, взяла участь в секретарсько-організаційному курсі який відбувся в Нюарку 25 і 26 листопада, а що найважніше, постійно побільшує членство Відділу.

З гордістю стверджуємо, що відділ, який при заснуванні в грудні 1965 р. мав 35 членів, лише за один рік існування, в грудні 1966, — мав уже 90 членів.

Степан Гавриш

НАШЕ ЦЕРКОВНЕ БУДІВНИЦТВО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

інська церква мусить мати справжній іконостас, а не низьке поруччя, що відділяє святилище від простору для вірних — від нави. Церква повинна вже з першого погляду робити враження нашого українського стилю ізсовні й внутрі.

Про положення хорів, про бальконн, лавки, місце і форму бань, про положення вівтаря у відношенні до сторін світу, про внутрішнє устаткування, про те, чи можемо ми мати в церкві статуї й скульптури святих чи тільки мальовані ікони й хрести — не можу тут тепер писати. Це все речі, що стали на еміґрації вже навіть дискусійними і забрали б багато часу, подібно, як і дискусія над богослужебною мовою, хоч над ними таки треба колись застановитись, бо інакше ми пропадемо як нація тут, поза Україною.

Подаю ці мої далеко не повні завваги тільки як завваги архітекта з 40-літньою практикою в церковному будівництві дома і тут, не для реклями, не для довгих дискусій чи „відповідей", не для всевідущих ані для невідущих, а просто добрим українцям під увагу. Може таки хтось змінить свій, від мого відмінний погляд і відважно скаже: „Ми ж політична еміґрація, добрі діти нашого великого, тепер бідного, але колись таки славного, культурного народу, і ми прибули сюди не тільки для того, щоб рятувати своє життя, але й для того, щоб боронити наш нарід проти денаціоналізації, проти ворогів нашої культури, мови, обряду, релігії. І тому — будуймо по - нашому". Може це допоможе нам тут і тим там.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ав.

З Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 10 березня відбудеться там Вечір літератури, мистецтва й музики, на якому виступлять: 1) Іван Керницький (Ікер), — „Актуальні фейлетони"; 2) Антін Малюца — „Злободенні проблеми мистецького життя" і 3) Адріян Британ — скрипкове сольо. При фортепіяні — Євгенія Курилович - Чапельська. Початок о годині 8 веч.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Список, Ч. 12.

Прізвище, місто	Сума
Д-р М. Наболотний, Скокі	$ 10.00
А. і М. Гулей, Со. Плейнфілд	8.00
М. Корчинський, Бетель Парк	6.25
М. Дикун, Ню Бритейн	6.00
Т. Шлапак, Бруклин	6.00
І. Дерек, Парксвілл	5.00
А. Зазуляк, Голлівуд	5.00
П. Кулик, Міннеаполіс	5.00
Д-р Р. Миколаєвич Бостон	5.00
Д-р С. Павлинський, Шикаго	5.00
О. Підгайний, Ню Йорк	5.00
О. М. Клос, Джемейка	4.00
В. Миколинський Монтреаль	4.00
С. Антонюк, Акрон	3.00
А. і А. Білоуси, Дітройт	3.00
І. Віщур, Дітройт	3.00
А. Герман, Мейвуд	3.00
Головатий, Бостон	3.00
В. Доляк, Асторія	3.00
А. Дончак, Фраквілл	3.00
П. Дубинецький, Парма	3.00
Кондратюк, Бостон	3.00
І. Кузь, Пассайк	3.00
П. Кузьмин, Пукіпсі	3.00
Кутак, Бостон	3.00
Т. Марущак, Вілмінгтон	3.00
М. Ратушний, Гарфілд	3.00
Д-р І. Скрипух, Брентфорд	3.00
Д. Тележин, Бронкс	3.00
І. Цимбалюк, Бруклин	3.00
Д-р Г. Чвартацький Йонкерс	3.00
А. Яріш, Рочестер	3.00
К. Баліцький, Монтреаль	3.00
О. Голомко, Стетин Айл.	2.20
В. Балюк, Бруклин	2.00
О. Богданов, Ветерфілд	2.00
Василишин, Бостон	2.00
М. Вербінський, Клівленд	2.00
І. Гайдукевич, Флінт	2.00
І. Ганза, Кітімат	2.00
М. Гейниш, Бренфорд	2.00
Д-р Головінський, Бостон	2.00
В. Гринчук, Бірлінгтон	2.00
С. Золя, Дітройт	2.00
Кавчак, Бостон	2.00
П. Каденко, Стілтон	2.00
М. Кончак, Гемтремк	2.00
Ленів, Бостон	2.00
Д-р М. Лободяк, Мейсон Сіті	2.00
Т. Лушпинський, Давнерс Гров	2.00
Е. Людкевич, Монровія	2.00
О. Михайлюк, Воррен	2.00
М. Москаль, Спрінг Вел.	2.00
Музика, Бостон	2.00
Николишин, Бостон	2.00
М. Новосад, Елджін	2.00
Н. Поціль, Дірборн	2.00
Інж. Свистун, Бостон	2.00
В. Сеншиин, Філядельфія	2.00
Станчак, Бостон	2.00
Т. Тилявський, Рочестер	2.00
П. Федак, Джоліст	2.00
В. Федорів, Бостон	2.00
І. В. Шенкарук Дітройт	2.00
Е. Шеремета, Ню Кестл	2.00
П. Орлик, Свартморе	1.75
М. Мелон, Тарентум	1.50
В. Дикун, Феніксвілл	1.25
А. Березівський, Кліфтон	1.00
К. Вігус, Торонто	1.00
Б. Білоус, Шикаго	1.00
О. Бойко, Ню Йорк	1.00
Г. Ваnша, Рочестер	1.00
А. Вік (Вічорек), Дітройт	1.00
С. Вінсор, Бостон	1.00
М. Горішник, Міннеаполіс	1.00
И. Горошко, Вестфілд	1.00
П. Кіцила, Шикаго	1.00
В. Коріновський, Ст. Кетеринс	1.00
Г. Косик, Феніція	1.00
О. Кременя, Провіденс	1.00
Д. Крижновський Ню Йорк	1.00
Г. Куле, Вудсайд	1.00
П. Лехман, Віллімантик	1.00
М. Миколаєнко, Флінт	1.00
Д. Петренко Сан Франціско	1.00
І. Пiх, Торонто	1.00
М. Саврас, Гемілтон	1.00
Сідлярчук, Бостон	1.00
А. Сидор, Порт Джервіс	1.00
І. Д. Стахів, Порт Гуенем	1.00
А. Тимощук, Бріджпорт	1.00
Е. Тутко, Йонкерс	1.00
Хромяк, Бостон	1.00
А. Щиорчин, Джерзі Сіті	1.00
І. Щабатура, Ню Йорк	1.00
О. Шмоколюк, Сиракюз	1.00
Л. Шморгун, Тиртел Крік	1.00
А. Яда, Вернон	1.00
М. Баран, Скарборо	0.60

Вступайте в члени УНСоюзу!

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими — на американському континенті, в Україні і Польщі, що 1-го березня 1967 р. у Міннеаполіс, відійшла у Вічність по довгій і тяжкій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами

бл. п. МАРІЯ з РАДЗИКЕВИЧІВ ЯСЕЛЬСЬКА

на 75-му році життя, вдова по бл. п. директорові школи в Яворові Карлові Ясельському.

Похорон відбувся в суботу, 4-го березня 1967 року з церкви св. Константина на цвинтар Пречистої Діви Марії в Міннеаполіс, Мінн.

В глибокім смутку:

МИРОСЛАВА і ПЕТРО ТУЧАПЕЦЬ, дочка і зять
ІРЕНА КОЛЯСА
АННА-МАРІЯ ТУЧАПЕЦЬ — внуки

Вельмишановним Паням:

СВІТЛЯНІ МАСЛИВЕЦЬ і РОМАНІ ОВАД

висловлюю свій глибокий жаль і щире співчуття з приводу смерти Їх Мами

бл. п. ХРИСТИНИ СКАЧКІВСЬКОЇ-СУШКО

Одночасно прошу обі ВШ. Пані подати свої адреси Комітетові Відзначення 50-их Роковин створення формації Січових Стрільців на адресу:

Eng. B. Bilynsky, 2157 W. Superior St., Chicago, Ill, 60612

Дмитро ГЕРЧАНІВСЬКИЙ
Січовий Стрілець

В 40-ИЙ ДЕНЬ ПО СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Невіджалуваного СИНА і БРАТА

бл. п. ЮРІЯ ВОЛОДАРЯ КОРОЛЯ

відправиться за Спокій Його Душі

в суботу, 11-го березня 1967 року

о год. 9-ій ранку

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в КАПЛИЦІ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА

при 7-ій вул. в Ню Йорку.

Просимо про молитви за Спокій Його Душі.

РОМАН і АННА КОРОЛЬ — батьки
ГАЛЯ і МАРІЯ КЕФОР — сестри

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. СПИРИДОНА ТИТЛИ

складаємо 30.00 долярів на Український Університет в Римі.

Іванна й Іван ФЕДІВ
Марія й Христина БЛАЖЕНКО
Іванна ЛУДЗАК

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що дня 1-го січня 1967 р. відійшла нагло у Вічність в Чорткові, Західна Україна, Найдорожча ЖІНКА, МАТИ, БРАТОВА і СТРИЯНКА емеритована учителька

бл. п. ВОЛОДИМИРА (ДЗЮНА) з ЧУБАТИХ АНАСТАЗІЄВСЬКА

залишаючи в чорному горю мужа і дочку.

Хай Рідна Земля буде пером для Неї!

Остали в смутку рідня:

муж: ТИТ АНАСТАЗІЄВСЬКИЙ з дочкою, Чортків
брат: МИКОЛА АНАСТАЗІЄВСЬКИЙ з дружиною, Ст. Пауль, Мінн.
ВОЛОДИМИР АНАСТАЗІЄВСЬКИЙ з дружиною і дітьми, Ст. Пауль, Мінн.

Конто ч. 6.000 „Нового Театру"

Маємо на увазі культурну справу, що приходить на порядок денний нашої патріотичної спільноти. Під цим числом 6.000 в Самопомочі Шикаго має своє конто та збирає фонди для дальшого розвитку своєї мистецької діяльности „Новий Театр" з Ню Йорку.

Про успіхи численних вистав „Камінного Господаря" Лесі Українки в постановці цього ансамблю молодих адептів театрального мистецтва на теренах ЗДА і Канади вже широко писалося в пресі. З'ясовано і підкреслено те значення, що його здобув „Новий Театр" модерним і оригінальним оформленням цієї п'єси. „Новий Театр" своїми досягненнями має успіх не лише серед українських любителів театру, але здобуває увагу не-українського мистецького світу. Ансамбль складається з кваліфікованих мистців. Це є культурно - репрезентативна українська молодеча сила.

Цій силі треба допомогти для її росту і завойовання слави для українського театру, що є одним з виявів нашої національної культури ій треба допомогти не лише конструктивною критикою та признанням її успіхів, але й солідною фінансовою підтримкою. . . „Соловейка байками не годують!" — каже крилата приповідка! „Новому Театру" треба скласти нашу громадську данину . . .

Кожна державна нація, коли вона стоїть на високому ступні культурного розвитку, утримує на державні кошти свій Державний Театр. Україна за часів своєї державности, такий Державний театр мала. Але тепер наш край є під ворожою займанщиною. Москва всіма засобами старається нищити всі прояви самобутности української культури. Коли ж того не спроможна зробити, то фальшує нашу культуру своїм урядовим втручанням та зміною змісту творів корифеїв українського письменства. З її наказу пишеться нові твори, в тому й театральні, з „общерусскою" або комуністичнo-совєтською ідеологією.

Хто ж, як не українська еміграція у вільному світі має підримати й дати забезпечення молодим і завзятим творцям „Нового Театру", щоб вони могли розвивати свою патріотичну працю. Наш успіх може знайти відгук в рідному краю.

То ж конто чис. 6.000 в касі „Самопомочі" в Шикаго чекає на своїх жертводавців, на своїх меценатів українського незалежного „Нового Театру".

Список їх напевно буде подано у звітах фінансові реферeнтури адміністрації „Нового Театру", оскільки жертводавці не забажають, щоб їхні імена не були виявлені.

О. П.

НА ДОПОМОГУ НАШОМУ ШКІЛЬНИЦТВУ

Підвищення рівня освіти серед населення ЗДА стало останніми часами предметом зосередження провідних її верств у різних ділянках життя країни. Головну увагу звернено на стандарт вищих навчальних інституцій. Тому, що в багатьох випадках підвищення стандарту зв'язане з коштами, розвинено пляни здобуття потрібних для того фондів. Деякі чільні підприємства в ЗДА заснували для цього відповідні фундації і виготовили пляни. З огляду на те, що наш Філядельфійський Менор Джуніор Коледж за своїм статутом належить до інституцій, уповноважених користати з існуючих допомогових програм, подаємо тут інформації для цього: Фундація Допомогової Освітної Програми Форда оголосила такі умови допомоги коледжам: коли член даної програми жертвує якусь суму на потреби даного коледжу, то фірма Форда вплачує на ту ж інституцію і від себе ту саму суму; коли ж дана інституція є приватною установою, (як напр. Менор Джуніор Коледж), то фірма Форда подвоює даток свого члена. Коли б хтось дав 10 дол. (до речі це мінімальний даток), то фірма Форда пожертвує на даний приватний коледж 20. - дол. Членом Програми уважається при тім кожний працівник таких установ фірми Форда (подаємо ради точности назви фірм в англійській мові):

Ford Motor Company Fund, Ford Motor Company, Ford Motor Credit Company, The American Road Insurance Company, Ford Leasing Development Company, Philco Corporation, Philco Distributors, Inc., Logistic Services Corporation, Philco Finance Corporation, or Philco Discount Corporation.

Звертатися за ближчими інформаціями слід на адресу:

Coordinator, Ford Fund Educational AID Program, The American Road, Dearborn, Michigan.

Подібно також фірма Дженерал Електрік виробила плян допомоги для вищого шкільництва. Ця фірма вплачує на дану навчальну інституцію ту саму суму, яку вплатив жертводавець. Про інформації звертатись треба на аресу:

General Electric Foundation, Crotonville, Box 791, Ossining, N.Y. 10563.

Шляхетний почин згаданих фірм слід щиро привітати й належно піддержати. Отже побажаним є, щоб усі громадяни-українці, що затруднені в згаданих фірмах, підтримали ті освітні допомогові пляни і стали згідно зі своєю спромогою жертводавцями для Менор Джуніор Коледж, а тим самим дали даній фірмі змогу допомогти відповідною сумою. А коледж наш щиро оцінив би кожну пожертву.

Вже закладено підвалини під новий будинок для бібліотеки, на будову якого потрібні значні кошти. Треба сподіватися повної співпраці з боку нашого громадянства в цім важливім ділі.

Н. І. - П.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 11-го БЕРЕЗНЯ 1967 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 182 Відд. о год. 6-ій веч. в залі Укр. Правосл. Церкви при 45-47 Говп Аве., Пассейк, Н. Дж. — Управа.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8-ій вечора, в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 33 Іст 7-ма вул. Перед зборами можна вплачувати членські вкладки. — І. Малець, секр.

НЕДІЛЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1967 р.

MANVILLE, N.J. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 349 Відд. о год. 2-ій по пол. в домі Мих. Габерд при вул. Washington Ave. Є багато справ до полагодження, тому проситься прибути. Після зборів, Управа місцевого Відділу від'їде на Окружні Збори до Перт Амбою, Н. Дж. — М. Захарко, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд., зараз по співаній Сл. Божій в 11:30 перед пол. в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd, Parma, Ohio. — І. Попович, предс., Д. Мацалаба, касир, М. Бобечко, секр.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресвятої Тройці — 320 Відд. в год. 2-ій по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Проситься членів прибути на означений час та вирівняти свої вкладки. — Д. Пісецький, предс., І. Малко, секр.

НЕДІЛЯ, 26-го БЕРЕЗНЯ 1967 р.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні загальні збори 345-го Відд. о год. 12-ій дня (по Службі Божій) в параф. залі УПЦ св. Арх. Михаїла. На порядку денному — звіти управи і контр. комісії, вибори керівних органів Відділу і плян праці на наступний рік. — Управа Відділу.

ШИКАГО, Ілл. На загальних зборах 399-го Відд. — Леви в дні 26 лютого ц. р. вибрано таку Управу Т-ва: З. Дзядик, предс., Я. Баторфальви, м. предс., В. Голойда, рек. секр., Р. Михалюшко, касир, І. Красник, фін. секр. К. Комісія: В. Бойко, О. Шеремета, Ю. Косачевич. Ком. Хворих: Д-р А. Хрептовський, Д-р І. Горохівський. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 5774. Нова загадка!

— Моє ім'я Гю Джансон, — вияснив незнайомий, — маршал із найближчого села Бетембе . . .

— Я працюю згідно з призначенням, бо банда м'ясоїдних тероризує цю околицю.

Тарзан вирячив очі. Чи ж це не ті самі коти, які атакували тубільче село Моки?